

Súd: Mestský súd Košice  
Spisová značka: K2-6T/7/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010167  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša  
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7222010167.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.6.2023 v Košiciach, takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaná:  
A. B., nar. XX.X.XXXX v B.  
trvale bytom C. XX, B.  
toho času na neznámom mieste

je v i n n á , ž e

v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi D. B., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 178/2005 zo dňa 28.5.2004 zverený do pestúnskej starostlivosti E. D., nar. XX.X.XXXX, hoci táto jej vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 210/2006 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Košice 8CoP 21/2007 prispievať sumou vo výške 21,41 eur mesačne za obdobie od 1.1.2006 do 31.6.2006 a vo výške 22,61 eur za obdobie od 1.7.2006 do budúca na účet ÚPSVaR Košice, túto si však pravidelne neplní, a tak dlhuje za obdobie od 1.1.2006 do 12.11.2014 Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice sumu vo výške 2.388,61 eur a za obdobie od 14.11.2014 do 30.4.2015, kedy bol D. B. umiestnený v detskom domove, F. G. H. I. J. H. G. sumu vo výške 162,78 eur, na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 88/2014;

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienčne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanej povinnosť uhradiť K. G., L. M. I. J. B. dlh na výživnom vo výške 2.388,61 eur a F. G. H. I. J. H., G. dlh na výživnom vo výške 162,78 eur.

### o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.2.2022 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvinenú A. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 28. februára 2022 sp. zn. 6T/7/2022 podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s použitím § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie proti obv. A. B. zastavil z dôvodu jeho premlčania podľa § 87 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Po podaní sťažnosti prokurátora Krajský súd v Košiciach sťažnosťou napadnuté uznesenie svojím uznesením sp. zn.: 7To/47/2022 zo dňa 30.6.2023 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia vyslovil záväzný právny názor, že zastavenie trestného stíhania z dôvodov, ako na ne poukázal okresný súd je predčasné a nezodpovedá zákonným kritériám pre takýto postup. Nadriadený krajský súd ale považuje za nutné poukázať na celý rad procesných pochybení, nakoľko orgánom činným v prípravnom konaní nič nebránilo vo veci vydať príkaz na obmedzenie osobnej slobody obvinenej A. B., čo doposiaľ urobené nebolo a z obsahu vyšetrovacieho spisu nie je možné vyvodiť záver, že by obvinená vo Veľkej Británii sa zdržiavala s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nadriadený krajský súd záverom poukázal aj na ustanovenie § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku (ktorým je upravené odmietnutie obžaloby).

Okresný súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, keďže vzhľadom na hroziaci podmienený trest odňatia slobody, neboli dané dôvody na vydanie príkazu na zatknutie obvinenej.

Hlavné pojednávanie bolo vykonané v konaní proti ušlému v súlade s ustanovením § 360 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie súdu. Vo veci boli vypočutí svedkovia N. O. P. - zamestnanec K. B., Q. R. O. - zamestnaná v B. L. H., so súhlasom procesných strán boli prečítané zápisnice o výpovedi svedkov: N. I. I. - zamestnanca Centra pre deti a rodinu Drak, Prešov a E. D. - pestúanky maloletého D. B.. Tiež boli prečítané aj listinné dôkazy, a to :

- rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 178/2002 zo dňa 28.5.2004 z č.l. 163-165,
- rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 210/2006 zo dňa 1.12.2006 z č.l. 168-170,
- rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 8Cop 21/2007 zo dňa 30.5.2007 z č.l. 171,
- rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 88/2014 zo dňa 15.10.2014 z č.l. 173-184,
- uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 5PPOm 4/2014 z č.l. 185-186,
- rozhodnutie o prijatí do detského kočovného divadla H. z č.l. 187,
- správa o ukončení poskytovania starostlivosti v detskom domove z č.l. 188,
- rodný list z č.l. 189,
- potvrdenie z č.l. 190,
- správa exekútorského úradu z č.l. 193, z č.l. 194, z č.l. 200,
- zápisnica o výsluchu ml. D. B. z č.l. 158-162,
- odpis RT z č.l. 286,
- správa F. G. H. I. J. H., G. zo dňa 1.6.2023,
- správa o výsledku pátrania po obžalovanej z č.l. 230-231.

Obžalovaná v prípravnom konaní vypočutá nebola.

Z rodného listu D. B. (z č.l. 189), je však zrejmé, že je jeho matkou.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne E. D. vyplýva, že D. B., nar. XX.X.XXXX jej bol zverený do pestúnskej starostlivosti v roku 2004, za čo dostávala od štátu pravidelne pestúnske dávky a náhradné výživné až do júna 2014, kedy bol z dôvodu spáchania trestnej činnosti maloletý políciou zaistený a následne umiestnený do krízového strediska Dorka.

Jej tvrdeniam zodpovedajú aj súdne rozhodnutia a ďalšie vykonané dôkazy.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 178/2002 zo dňa 28. 5. 2004 bol maloletý D. B. zverený do náhradnej pestúnskej starostlivosti E. D., pretože rodičia na jeho výživu neprispievali a nejavili neho záujem.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 210/2006 zo dňa 1. 12. 2006 a z uznesenia Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP 21/2007 zo dňa 30. 5. 2007 vyplýva, že rodičia maloletého boli zaviazaní prispievať na výživu svojho syna D. B. mesačne sumou 645,- Sk (21,41 eur) za obdobie od 1. 1. 2006 do 31. 6. 2006 a mesačne sumou vo výške 681,- Sk (22,61 eur) za obdobie od 1. 7. 2006 do budúca na účet K. G., L. M. I. J. B., ktorý podľa zákona o pestúnskej starostlivosti vyplácal opakovaný mesačný príspevok pestúnke, ktorej bol maloletý zverený do náhradnej starostlivosti.

Svedok N. O. P. potvrdil, že obžalovaná A. B. bola vyššie uvedenými rozhodnutiami zaviazaná prispievať na výživu svojho syna D. B. vo výške 30% životného minima na vyživovanú osobu. K. poskytoval od 1.12.2006 na výživu dieťaťa náhradné výživné, ktoré vyplácal do 12.11.2014 v celkovej výške 2.388,61 eur. K. si následne túto sumu vymáhal prostredníctvom piatich exekučných konaní, avšak neúspešne. Rovnako sa nevymohlo dlžné výživné ani vo vzťahu k otcovi dieťaťa D. B. L.. O tom, kde sa obžalovaná zdržiava, K. B. nemá žiadne vedomosti.

Predbežným opatrením Okresného súdu Košice II sp. zn. 5PPOm 4/2014 zo dňa 3. 6. 2014 bol maloletý D. B. dočasne zverený do starostlivosti B. L. H. v B. E. S. C. XX. Matka maloletého sa v tom čase zdržiavala na neznámom mieste v Anglicku a otec - obž. D. B. sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody.

Tomu zodpovedá aj výpoveď svedkyne R. O.. Potvrdila, že maloletý D. B. bol na podklade citovaného rozhodnutia dočasne umiestnený v B. L. H. od 3.6.2014 do 14.11.2014. Vzhľadom na to, že zariadenie H. je krízové centrum, ktoré poskytuje iba dočasné ubytovanie, výživné od jeho rodičov nepožadovali. Z uvedeného zariadenia bol D. B. premiestnený do H. H. H..

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P 88/2014 zo dňa 15.10. 2014 bola zrušená pestúnska starostlivosť E. D. vo vzťahu k mal. D. B., ktorému bola nariadená ústavná starostlivosť v H. H. H. B. H. H. M. B.. Výživné rodičov bolo stanovené vo výške 30% zo sumy životného minima od právoplatnosti rozsudku (12. 11. 2014 ) do budúca.

Zo zápisnice o výsluchu svedka N. I. I. a zo správy F. G. H. I. J. H., G. zo dňa 1.6.2023 je zrejmé, že maloletého D. B. uvedené centrum opatrovalo do 30. 4. 2015, kedy dovŕšil plnoletosť. Obžalovaná ako matka dieťaťa si svoju vyživovaciu povinnosť neplnila. Obžalovanej tak na výživnom vznikol dlh vo výške 162,72 eur, ktorý doposiaľ uhradený nebol.

O neúspešnosti vymáhania pohľadávky z titulu výživného formou exekúcie svedčia aj vyžiadané správy.

Po vykonaní navrhovaných dôkazov prokurátorka navrhla v záverečnej reči, aby súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá má všetky trestné stíhania zahladené, prokurátorka navrhla, aby jej súd uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Zároveň navrhla, aby jej súd uložil primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti, aby K. B. ako aj F. G. H. I. J. H. G. v skúšobnej dobe uhradila dlh na výživnom.

Obhajkyňa navrhla, aby súd zastavil trestné stíhanie obžalovanej, keďže jej trestné stíhanie považuje obhajoba za premlčané.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a jeho páchatelom bol obžalovaná A. B.. Obžalovaná z hľadiska objektívnej stránky naplnila pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona tým, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania.

Zavinenie obžalovanej bolo preukázané vo forme priameho úmyslu. Vzhľadom ku skutočnosti, že sama je matkou D. B., musela vedieť o tom, že sa o jeho výživu riadne nestará.

Uplatnenú obhajobu obhajobou súd považuje za právne irelevantnú. Ohľadom možnosti premlčania trestného stíhania A. B. je potrebné poukázať na závery Krajského súdu v Košiciach, ktorý sa touto otázkou podrobne zaoberal s takým výsledkom, že k premlčaniu trestného stíhania nedošlo. Týmto názorom je okresný súd viazaný.

Podľa názoru súdu trestnosť konania obžalovanej A. B. bola potvrdená všetkými vykonanými dôkazmi, ktoré nie je možné iným spôsobom vyhodnotiť inak.

Osobu páchatel'a súd hodnotil na podklade vyžiadaných správ, odpisu registra trestov a predchádzajúcich trestných spisov obžalovanej. Obžalovaná (od roku 1989 do roku 2007) má síce 4 záznamy v odpise z registra trestov, predchádzajúce odsúdenia sú už s účinkami ich zahladenia.

Obžalovaná sa v mieste posledného bydliska v Slovenskej republike dlhodobo nezdržiava, v mieste bydliska bol hodnotená všeobecne. Aktuálne sa trestnému stíhaniu vyhýba tým, že sa skrýva na neznámom mieste. Jej novšia trestná činnosť však nebola zaznamenaná.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na okolnosti spáchania trestného činu, jeho povahu, dobu, ktorá od dokonania trestného činu uplynula (30.4.2015), osobu páchatel'ky ako aj na príslušné zákonné ustanovenia.

V súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovanej neboli zistené poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti. Ich pomer bol teda vyrovnaný.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Vzhľadom na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súd uložil obžalovanej trest na dolnej hranici trestnej sadzby, a teda trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý je na zabezpečenie účelu trestu dostačujúci.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v rámci povolenia podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatel'ovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

O spôsobe života obžalovanej súd nemá žiadne informácie okrem tých, ktoré sa týkajú pátrania po jej osobe. Vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu je možné vyvodiť záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Obžalovaná sa protiprávnej činnosti aktuálne nedopúšťa. Vo vzťahu k svojmu synovi D. B. žalovanej trestnej činnosti už dopustiť nemôže, keďže plnoletosť a možnosť samostatne sa živiť nadobudol pred niekoľkými rokmi. Je však na mieste, aby spôsob života obžalovanej podliehal kontrole justičných orgánov, aby došlo k naplneniu preventívneho a satisfakčného účinku uloženého trestu. Preto jej bol výkon trestu podmienene odložený na dobu 24 mesiacov.

Škodlivý následok vo forme dlhu na výživnom však odstránený doposiaľ nebol. Na posilnenie prevýchovného účelu trestu súd preto obžalovanej uložil aj povinnosť aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností uhradila K. G., L. M. I. J. B. dlh na výživnom vo výške 2.388,61 eur a F. G. H. I. J. H., G. dlh na výživnom vo výške 162,78 eur.

**Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odsúdený v konaní proti ušlému má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nespĺnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.